

Undervisning om Dåben i Helligånden, tungetale og aktivering af tungetale

1. Løftet om Helligåndens dåb

Matt.3,11: ”Han skal *døbe* jer med Helligånd og ild”

Mark. 1,8: ”Han skal *døbe* jer med Helligånd ”

Luk. 3,16: ”Han skal *døbe* jer med Helligånd og ild”

Johs. 1,33: ”Han er den, som *døber* med Helligånd”

Ap.G. 1,5 + 11,16: ” I skal *døbes* med Helligånden”

Af ovennævnte henvisninger fremgår det også klart, at der kun er en der kan døbe med Helligånden, og det er Jesus. Intet menneske kan døbe nogen med Helligånden. Vi kan facilitere det ved at bede Jesus om at døbe en person, men det er Ham der døber, ikke os.

2. Indirekte løfter

Ap.G. 1,8: ”I skal få kraft når Helligånden kommer over jer”

Luk. 24,49: ”Og se jeg sender det, min fader har lovet jer; men bliv i byen, indtil I bliver iført kraft fra det høje.

3. Inden vi går videre er det vigtigt at vi forstår forskellen på Gamle Testamente og Nye Testamente vedrørende det her emne. I Gamle Testamente kom Helligånden over udvalgte personer. I GT er der ingen personer der har Helligånden boende i sig på samme måde som det udtrykkes i NT. Talsmanden/Helligånden var endnu ikke udgydt på jorden Johs. 16,12-15

I Nye Testamente bor Helligånden i enhver person, der er født på ny.

Dvs. i NT har Helligånden taget bolig i enhver person, som er født på ny, som et pant på personens tilhørsforhold til Jesus. jf. 2. Kor. 1,22 + Efs. 1,14. Sagt med andre ord:

Helligånden er garant for at for at du tilhører Jesus, for der hvor Helligånden er, der er Jesus.

Rom. 8,9. Den dag du skal forlade denne jord, ser Gud efter om Helligånden bor i dig.

Desuden taler NT også om at blive døbt med Helligånden(Se punkt 1). Er disse to udtryk ensbetydende: Født på ny og døbt med Helligånden? Det ser vi på i næste punkt.

4. Er dåben med Helligånden ensbetydende med at blive født på ny?

Nej, absolut ikke!

En af årsagerne er at NT taler om tre slags dåb.

A) Helligånden døber os i Jesus. 1. Kor. 12,13. Vi bliver døbt ind i Jesu legeme, 1. Kor. 12,27

B) Disciplene døber med vand. Matt. 28,19

C) Jesus døber os i/med Helligånden (se punkt 1)

Punkt A) og punkt C) kan ikke være det samme – hverken teologisk eller grammatisk, for de har ikke samme grundled. I A) er det Helligånden der døber. I C) er det Jesus der døber!

En anden årsag er det som vi kan læse Apostlenes Gerninger.

Paulus spørger i Ap.G. 19,2: ”Fik I Helligånden da I kom til tro?” Hvis dåben med

Helligånden var ensbetydende med modtagelsen af Helligånden som pant (2 Kor.1,22 + 5,5) på frelsen (se også punkt 3), så ville sådan et spørgsmål være helt meningsløst. Paulus sætter

ikke spørgsmålstejn ved om de havde omvendt sig, eller om de var blevet født på ny, men om de var blevet døbt med/havde modtaget Helligånden. Da de så er blevet døbt i Herren Jesu navn, fortsætter Paulus med at lægge hænderne på dem for at de må blive døbt med Helligånden, selv om de altså allerede var kommet til tro. Ap.G.19, 2-7.

Den samme tanke bekræftes af det Jesus siger i Johs. 15,3 til disciplene: ”I er allerede rene på grund af det ord jeg har talt til jer.” De havde taget imod hans ord og var kommet til tro på ham som deres frelser, ellers kunne de jo ikke være rene. Videre siger Jesus til disciplene i Johs. 20,22: ”Modtag Helligånden”. Nu er frelsesværket fuldbragt og sejren er vundet. På den baggrund kan de modtage Helligånden, her underforstået som pant på deres arv i himlen. Det er på en måde en foregribelse af at Helligånden kommer til jord, og samtidig får Jesus også markeret, at der er en forskel på at modtage Helligånden til frelse/født på ny på den ene side, og på den anden side, det der sker på pinsedagen. Disciplene bliver senere døbt med Helligånden på pinsedagen.

Ap.G. 8, 12-17 fortæller den samme sandhed.

Det sammenstemmende vidnesbyrd ud fra disse steder i skriften er altså, at man ikke er døbt med Helligånden, fordi man er født på ny, men at dåben med Helligånden kræver en personlig tilegnelse ved tro lige såvel som den nye fødsel.

5. Helligåndens dåb er for alle der er født på ny.

Peter talte til tusinder af uomvendte mennesker på pinsedagen i Jerusalem. Han sagde til dem: Ap.G. 2,38.

- Omvend jer(komme til tro på Jesus, blive født på ny)
- lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse
- så skal I få Helligånden som gave.

Dette var rækkefølgen, altså 1) omvendelse 2) dåb og 3) Helligånden som gave.

Derefter fortsatte han med ”*løftet om det gælder jer og jeres børn og alle dem i det fjerne, som Herren vor Gud vil kalde på*” i Ap.G. 2,39. Hvis vi sammenligner dette med Ap.G.1,4-5 så ser vi at Peter kobler her *løftet som gælder jer og jeres børn*, sammen med det der sker på pinsedagen, nemlig at disciplene blev døbt med Helligånden.

Det betyder at alle dem, som omvender sig fra synd og bliver født på ny, kan modtage Helligåndens gave/dåb.

6. Er dåben med Helligånden nødvendig?

Ja absolut!

Vi skal være opmærksomme på at Åndsdåben ikke gives med fokus på renselse for synd på samme måde som *omvendelse, dåb og modtagelse af Helligånden som pant* på at vi er et Guds barn. Helligåndens dåb gives med *fokus på tjeneste og kraft*.

Når Paulus skriver i Gal.5,16: ”I skal leve i Ånden, og ikke følge kødets lyst”, så sigter det ikke først og fremmest på åndsdåben. Det handler om den daglige korsfæstelse af kødet og erkendelsen af have fået del i opstandelseslivet med Kristus jf. Rom 6.

Samtidig må vi sige, at Åndsdåben giver en yderligere kraft til at løse os fra syndens Herredømme. Sådan at forstå at når Helligånden er i os (som pant på vor arv) og over os (som kraft til tjeneste) så sker der det at Helligånden virker i os at lovens krav opfyldes i os jf. åndens frugter i Gal. 5,22-26 og ikke **af** os, som når vi skal stræbe efter at forbedre os selv. jf. Rom 8,4.

Gud har skænket os Helligåndens kraft til virkeliggørelse af det som Bibelen kalder ”at iføre sig Kristus” eller ”det nye menneske” og leve det ud i praksis. Ved Åndens kraft omsættes Kristus i os.

Dåben med Helligånden giver en åndelig evne og kraft til at den enkelte kan samarbejde med Helligånden på en dybere måde, som f.eks. når Jesus taler om at han kun gør det han ser Faderen gøre. Helligåndens dåb sætter os i stand til at se Guds virkelighed, se ind i himlen, så vi kan se hvad Faderen ønsker vi skal gøre.

Det giver kraft til at vores tjeneste kan være kraftfuld, Ap. G. 1,5- 8 + 2,4 + 4,31-33. Det betyder bl.a. at nådegaver kommer i funktion.

Den ovenfor omtalte kraft må imidlertid ikke ses isoleret i forhold til gaven at tale i tunger som følger med Dåben i Helligånden. (se punkt 8) Tungetalen opbygger den der taler det, jf. 1. Kor. 14,4. Tungetalen er gaven som bl.a. faciliterer at kraften der forløses ved dåben i Helligånden kan være vedvarende.

At Jesus befalede sine disciple at vente i Jerusalem, indtil de blev iført kraft fra det høje, er jo en tydelig indikation på, at det var nødvendigt med Helligåndens dåb.

I Ap.G. 10,38 ser vi: ”hvordan Gud salvede Jesus fra Nazaret med Helligånd og kraft, og hvordan Jesus færdedes overalt og gjorde vel og helbredte alle, der var under Djævelens herredømme, for Gud var med ham” Jf. Luk. 3,21-22; 4,1 +14-15+ 18 + 21.

Efter at Helligånden var kommet over ham ved hans dåb begyndte han sin gerning i Åndens kraft. Bemærk at han gik ikke ind i den gerning han var sendt til, før han havde modtaget Åndens Kraft.

Dersom han, der var Guds enbårne søn, og som på overnaturlig måde var undfanget ved Helligånden, han som var guddommelig, - han der gav os et eksempel til efterfølgelse, - når han ikke gik ind i den opgave Faderen havde sendt ham til, før han var blevet døbt med Helligånden, hvorfor skulle vi så gå ind i den opgave Helligånden har kaldet os til før vi er blevet døbt med Helligånden?

- Når vi bliver frelst bliver vi en ny person, fordi Helligånden tager bolig i os.
- Når vi bliver døbt med vand, bliver det gamle menneske begravet med Kristus og vi opstår med Kristus
- Når vi bliver døbt med Helligånden får vi kraft til at vandre i det nye.

7. Eksempler på at Helligåndens dåb giver kraft til tjeneste.

Ap.G. 1,8. ” I skal få **kraft**, når Helligånden kommer over jer, og I skal være mine **vidner**

både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til verdens ende.” Det gælder også:

tjene i åndens nye liv (Rom.7,6); svinge **Åndens sværd** (Efs.6,17); tale **med ord lærte af**

Ånden (1 Kor. 2,13); **Så i Ånden**,(Gal. 6,8); **Bede i Ånden**, (Efs.6,18) og **prise Gud i**

Ånden (1 Kor. 14,16). Al aktivitet er **i, af** og ved **Ånden**.

Denne kraft viser sig/åbenbares på forskellige måder i forskellige menneskers liv, jf. Kor.

Kap. 12, der handler om nådegaver. **Så nådegaverne som helhed er et stort kapitel, der**

vidner om den kraft der forløses ved Helligåndens dåb. Ja, hele Apostlenes gerninger er et stort vidnesbyrd om hvordan Helligåndens kraft udfolder sig gennem mennesker der er døbt med Helligånden.

7. Hvordan modtager vi Helligåndens dåb?

Ap.G. 2,38: ”Omvend jer, og lad jer alle døbe i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave.” Dette vers er et kerneord, når vi vil undersøge hvordan vi modtager Helligåndens dåb.

- Omvendelse. Det vil sige, at du må omvende dig til Jesus, så du bliver født på ny, før du kan blive døbt med Helligånden. Ægte omvendelse indeholder både omvendelse til Jesus og omvendelse fra synden.
Gal. 4,6: ” Fordi I er børn, har Gud sendt sin søns ånd i vore hjerter, og den råber Abba Fader.” Udgangspunktet for Helligåndens dåb er altså at vi er børn hos Gud dvs. at vi er født på ny.
- Dåben i vand, fremhæves også som noget der går forud for Helligåndens dåb. Det var straks efter Jesu dåb at Helligånden kom over Jesus. Den overvejende praksis i Apostlenes Gerninger er at dåb i vand går forud for åndsdaab.
Der findes undtagelser fra ovennævnte, f.eks. Kornelius, Ap.G. 10,47, men det er netop undtagelser og ikke hovedreglen.
- Erkendt dit behov! Dette ligger skjult i udtrykket: ”*Lad jer alle døbe* ” sagt med andre ord: erkend at du har behov for at blive døbt. Sml. Jesu ord: ”den der tørster skal komme til mig og drikke. - - - Det sagde han om den ånd, som de, der troede på ham skulle få. For Ånden var der endnu ikke, fordi Jesus ikke var herliggjort.” Johs. 7,37-39.
- Bed og du skal få. Som en naturlig forlængelse af et erkendt behov kommer bøn om at modtage. Luk. 11,13. Se også Ap.G. 1,14; 2,1-4; 4,31; 8, 15 + 17, der viser at Åndsdaaben blev givet som svar på bøn. Jesus sagde ikke til nogen hedning at de kunne få Helligånden blot ved at bede om den. Nej, til jøder og hedninger lød det: Omvend jer og lad jer døbe, så kan I få Helligånden. Men den der er født på ny, må bede og han/hun skal få.
- Tro det. Helligåndens dåb modtages ikke ved nogen som helst præstation, men ved simpelt at bede om det i tro og tillid på samme måde, som da vi modtog frelsens gave. Så sammen med ønsket/behovet og bøn klinger troen med. Alt i Guds rige har med tro at gøre, som modsætning til præstation, derfor tager vi imod Helligåndens dåb i tro og tillid til Gud som giver, Luk.11,13.
- Gør Gud til Herre i dit liv, adlyd ham Ap.G. 5,32: ” vi og Helligånden, som Gud har givet dem, der adlyder ham.” Det er ikke en præstationslydighed der tale om her. Det er en lydighed som ønsker at ære Gud og ophøje ham. En lydighed der gør Gud til herre i dit liv. En lydighed der sætter ham først og øverst og dermed over fornuften. En lydighed der erkender afhængigheden af Gud.

Skal alle igennem disse punkter ved deres genfødsel for at blive døbt med Helligånden. Nej, der hvor forkyndelsen rummer det der her er præsenteret, og Helligåndens salvelse er til stede, vil mange af disse åndelige sandheder være nærværende i den nye troendes hjerte, så Åndsdaaben kan finde sted næsten umiddelbart efter at personen er født på ny. Det er det, vi ser i Apostlenes Gerninger, der hvor forkyndelsen havde formidlet den rette baggrund.

Det kan imidlertid være givende for mange, der har tumlet med spørgsmålet om Helligånden dåb, at forholde sig til punkterne oven over.

8. Kendetegn på Helligåndens dåb

Tungetale og profeti er som regel kendetegn på at dåben i Helligånden er sket. 1. Kor. 12,10 taler om forskellige slags tungetale. På pinsedagen da disciplene talte forskellige tungemål var det en af slagsen, Ap.G. 2,4. I Joels profeti i Ap.G. 2,18 tales også om profetisk tale som et tegn på åndsudgydelsen.

I Ap.G. 10,45-46: ”Helligånden også blev udgydt over hedninger for de hørte dem tale i tunger og lovprise Gud”. Her ser vi at tungetalen var et tegn som fulgte dåben i Helligånden. Det samme gentager sig i Ap.G. 19, 5-6: ”Da Paulus lagde hænderne på dem, kom Helligånden over dem, og de talte i tunger og profeterede.” Det er sandsynligvis også dette Simon i Ap.G. 8,12-17 så ske, da apostlene lagde hænderne på de nye kristne.

9. Forskellig slags tungetale.

Der tales om menneskers tunger og engles tunger. 1. Kor. 13.1

”Menneskers tunger” er når et tungetalesprog er et kendt sprog, som skete på pinsedagen. Ap.G. 2. 11. Mange oplever i dag, at de i tunger taler et kendt sprog, som ofte overbeviser andre mennesker om Guds eksistens.

Engles sprog er, når det er et ukendt himmelsk sprog som vores ånd taler. Det sprog er med til at opbygge vores tro og vi taler hemmeligheder med Gud. 1. Kor. 14. 4 og 1. Kor. 14.2. Paulus taler også om bøn i ånden. 1. kor. 14.15. I den forbindelse opfordres vi til at bede om tolkning og derved kan vi forstå hvad vi beder om.

Man kan også opleve at ens tungtale bøn ændres, så det bliver mere krigstunger. Derved kan man også tolke, at der er kamp på.

Paulus taler også om lovprisning i ånden. 1. kor. 14.15. Det gælder både lovprisningstungetale og sang i ånden.

Så er der profetisk tungetale, som er en offentlig tungetale, som en selv eller en anden skal udlægge, så det bliver forståeligt for dem, der er til stede.

Tungetale er en meget vigtig gave, som er en slags ”igangsætter” for alle de andre åndelige gaver.

10. Aktivering af tungetale

- For at komme i gang med at tale i tunger, må DU TRO, at Gud har hørt din bøn! Luk.11,13, ”Når da I, som er onde, kan give jeres børn gode gaver, hvor meget snarere vil så ikke Faderen i himmelen give Helligånden til dem, der beder ham”, og at han har givet dig gaven og evnen, da du bad. Den skal NU aktiveres.
- Ja, nogle mennesker oplever overnaturligt at fylden kommer så stærkt, at de ikke kan lade være med at tale i tunger. Det er som om at, Helligånden tager over, og selv gør det for dem. Det er dog de færreste. Alt vi har, har vi i TRO. Tro kræver handling, ellers er den død.
- Du må åbne munden i tro – ligesom når du skal til at tale dansk. Du kan dog stadig ikke forvente, at Gud bevæger din tunge; du må begynde at udtale ”fjollede ord” som ikke giver mening, ud af din mund. Hvis der kommer uforståelige ord i dine tanker til dig, så sig dem højt. Bibi-shada-dadi... osv.
- Gå forbi dit rationelle sind. Det giver IKKE mening at tale i tunger, ingen forstår dig, det er hemmeligheder, du taler med Gud(**1 Kor. 14,2**). Det er et åndeligt sprog, som laver lyde, som ikke skal give mening. Det er og bliver et TROS-sprog. Det lyder som

volapyk eller babysprog, og det må være godt nok for dig, når det er godt nok for Gud. Gud bruger det! (Es. 28,10-12)

- Vi opbygger os selv på vores hellige tro (**Judas brev 20; 1 Kor 14,4**) – så jo mere du taler ”volapyk” og bare lader tungen løbe, jo mere flyder det som strømme fra dit indre. Du mærker efterhånden, at det er åndeligt inspireret, og ikke skabes ud af dine egne tanker. Efter lidt træning, er det let og du kan udforske brugen heraf, som nævnt ovenfor.
- Det er nemmest at lære sammen med andre, lytte til hvordan de andre gør, og begynde ligesom dem. Dit sind vil opponere imod det, og sige ”*du efterligner det jo bare, det er ikke ægte, luk munden og stop med at se fjollet ud*”. HER har du imidlertid et valg! Forsæt i tro, eller luk din mund, og du vil aldrig fungere i tungetalen.
- Lad det blive en naturlig del af din hverdag at tale i tunger, højt og klart. Du vil opleve at nærværet af Helligånden øges, frygt og bekymring forsvinder, visdom fra oven bliver skarpere og din profeti bliver mere og mere akkurat.